

Рецензія

на магістерську роботу ДУБІНІНОЇ Тетяни Юріївни

«Розвиток державної політики в охороні здоров'я населення України»

подану на здобуття кваліфікації магістр публічного адміністрування

Актуальність досліджуваної теми визначається передусім тим, що в сучасних умовах державотворення галузь охорони громадського здоров'я повинна вирішувати дуже важливі проблеми, пов'язані як з роботою самої системи, так і з ситуацією, що склалася зі станом здоров'я населення. Тобто на сьогодні головним завданням галузі охорони здоров'я є забезпечення рівності доступу споживачів медичних послуг до надання якісної медичної допомоги, шляхом ефективного фінансування галузі з огляду на зростання потреб витрат на охорону здоров'я та відповідно до темпів економічного зростання.

Наукове обґрунтування принципів побудови, аналізу та механізмів державного управління охороною здоров'я, а також визначення шляхів ефективного функціонування галузі на сучасному етапі з ціллю їх удосконалення в контексті суспільних потреб стало метою досліджень автора роботи.

Досягнення поставленої мети передбачало реалізацію наступних завдань: аналіз державної політики та управлінських механізмів в умовах реформування галузі охорони здоров'я в країні; огляд проблематики державного управління охороною здоров'я в зарубіжній фаховій літературі та вивчення Європейського досвіду правотворчості в регулюванні діяльності системи охорони здоров'я з питань прав пацієнта; визначення шляхів оптимізації державного управління перебудовою галузі охорони здоров'я в Україні – стратегія реформування, законотворча діяльність, тощо; вивчення інструментів залучення громадськості до процесу вироблення державної політики з питань охорони громадського здоров'я.

У першому розділі автор роботи наголошує на тому, що провідною ланкою у пошуку ефективних шляхів розв'язання проблем у даній сфері є встановлення суб'єктів, від яких залежить формування та ефективність функціонування системи в цілому. Основні проблеми, які склалися у системі охорони здоров'я, пов'язані з недостатнім використанням можливостей її впливу на громадське здоров'я. Так, система охорони здоров'я в Україні більшою мірою орієнтована на вирішення

власних проблем, а не проблем охорони здоров'я населення; обсяг фінансування системи охорони здоров'я з громадських джерел недостатній; структура медичних послуг деформована; наявні ресурси використовуються неефективно; порушуються принципи справедливості і солідарності.

Тому, на етапі створення ринкової економіки в Україні та реформування зазначеної системи важливо систематизувати та конкретизувати зміст основної суперечності в сфері її управління і на цій основі здійснювати системну перебудову шляхом застосування конкретних інноваційно-інвестиційних змін.

Другий розділ роботи присвячений аналізу сучасного досвіду державного управління в галузі охорони здоров'я. В ньому автор роботи показує особливості типів фінансування багатьох національних систем охорони здоров'я в Європейському регіоні та країнах СНД.

За результатами такого аналізу автор стверджує, що жодна з моделей систем охорони здоров'я, які діють у зарубіжних країнах, в ідеальному варіанті не є за нинішніх умов прийнятними для України. В усьому світі організація сфери охорони здоров'я розглядається як суспільна (національна) справа, для забезпечення якої створюються солідарні механізми, що акумулюють ресурси суспільства (в ринково-солідарних і/або в державно-солідарних формах.)

Але на сьогодні ще не існує жодного ринкового поняття, яке можна використати в управлінні охороною здоров'я нашої держави, скориставшись зарубіжним досвідом. Повністю погоджуючись з автором, додамо, що запровадження зарубіжного досвіду державного управління системою охорони здоров'я в практичну діяльність органів управління та лікувально-профілактичних закладів України може бути перенесено лише після суттєвої адаптації його до національної специфіки.

В третьому розділі роботи Дубініна Т.Ю. в логічній послідовності викладає перспективи розвитку системи державного управління охороною здоров'я в Україні в умовах європейської інтеграції. Автор роботи пропонує здійснювати удосконалення механізмів державного управління перебудовою галузі охорони здоров'я в Україні в контексті суспільних потреб. В цьому розділі розглядається сучасна стратегія реформування системи охорони здоров'я в Україні, робиться наголос на удосконаленні законодавчої діяльності як інструменту визначення

державного управління охороною здоров'я України з одного боку, а з іншого – як залучення громадськості до процесу вироблення політики в управлінні охороною здоров'я.

Загальні висновки та оцінка магістерської роботи. Тема розкрита достатньо глибоко, опрацьовані літературні джерела як вітчизняні, так і зарубіжні. Звертає на себе увагу вміння слухача користуватися працями класиків вітчизняної та світової науки, політичними документами, нормативно-правовими актами, бібліографічним апаратом для ілюстрації своїх думок, положень, які висвітлені у роботі.

Висновки магістерської роботи чітко аргументовані та закономірно випливають із результатів досліджень. Це дозволяє стверджувати, що мета досліджень досягнута, а пов'язані з нею завдання виконані.

Магістерська робота виконана з дотриманням вимог діючих стандартів та нормативних документів на високому науковому рівні, має теоретичну цінність і практичне значення, і, на мою думку, заслуговує оцінки «відмінно», а автору роботи може бути присвоєна кваліфікація магістра публічного адміністрування.

Рецензент – доктор медичних наук,
професор, директор Державної установи
“Український інститут стратегічних
досліджень Міністерства охорони
здоров'я України”

Г.О. Слабкий

“ _____ ” _____ 2011 року